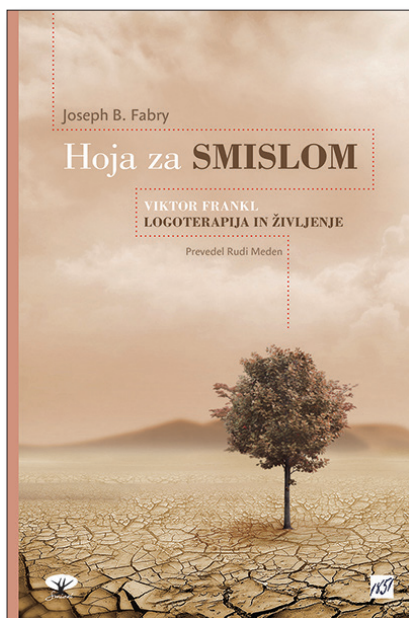

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

JOSEPH B. FABRY: HOJA ZA SMISLOM

Podatki o knjigi

- Naslov: Hoja za smislom
- Podnaslov: Viktor Frankl, logoterapija in življenje
- Zbirka: Smisel
- Avtor: Joseph B. Fabry
- Spremna beseda: dr. Jože Ramovš
- Prevedel: Rudi Meden
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vežava: mehka z zavih
- Število strani: 276
- ISBN: 978-961-278-581-9
- Cena: 25 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2022

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Franklova misel kot kačipot za slehernikovo iskanje življenjskega smisla

Viktor E. Frankl, ustanovitelj tretje dunajske šole psihoterapije, se s svojo logoterapevtsko mislijo uvršča med akademike. Zanj je bila poenostavljena znanost ponaredek znanosti. Pričujoča knjiga pa je most do slehernega bralca in dokaz, da je mogoče stvari poenostaviti, ne da bi jih prepoenostavili. Ne gre za klasični priročnik za samopomoč, vendar ponuja tisoč in en uvid za vse »iskalce« sodobnega sveta. Vsi smo bili nekoč izgnani iz raja in vsak se kdaj ujame v svoje lastno koncentracijsko taborišče. A kot pravi Frankl, se zvezde najlepše vidijo iz ruševin. Treba pa se je ustaviti in ozreti navzgor.

Filozofska misel Viktorja Frankla med bralce po vsem svetu stopa v več kot 30 knjigah, ki so doslej prevedene v 31 jezikov. Joseph B. Fabry se je zavedal, da so te knjige za večino bralcev prezahtevne, predvsem pa si jih ljudje ne bodo znali prevesti v uporabne logoterapevtske metode, s katerimi bi si lahko v svojih stiskah tudi zares pomagali. S pričujočo knjigo je želel logoterapijo popularizirati in poenostaviti, ne da bi se izneveril Franklovemu znanstvenemu pristopu. Knjiga ni napisana kot priročnik za terapevte ali knjiga za samopomoč v slogu »naredi si sam«. Kot pravi avtor, je namenjena milijonom ljudem, ki so sicer zdravi, a se v občutju bivanjske izpraznjenosti počutijo bolne, ker v večini mrzličnih vsakodnevnih dejavnosti ne vidijo več globljega smisla. Nekoč je naloga pomagati ljudem v stiski pripadala prerokom, duhovnikom, svečenikom, filozofom in učiteljem. Danes se jim pridružujejo psihologi, psihiatri in drugi pomagajoči poklici. Enega sodobnih odgovorov na starodavni problem, kako živeti po »izgonu iz raja« in kako najti smisel med preizkušnjami trpljenja in po njih, ponuja tudi logoterapija.

O avtorju

Joseph B. Fabry (1909–1999) se je rodil na Dunaju, kjer je študiral pravo. Leta 1938 je pred nacisti zbežal iz Avstrije in pristal v taborišču v Belgiji. Po drugi svetovni vojni se je preselil v ZDA, kjer je svojo kariero nadaljeval v publicističnih

vodah. Leta 1963 je spoznal Viktorja Frankla, s katerim sta spletla vseživljenjsko prijateljstvo. Fabry je organiziral konference, simpozije, v Kaliforniji ustanovil inštitut Viktorja Frankla, pisal knjige in predaval. Postal je eden temeljnih ambasadorjev logoterapevtske misli v ZDA, njegove knjige pa so jo popularizirale skoraj po vsem svetu.

Iz knjige

V nasprotju s Freudovim časom danes nimamo več največjih preglavic zaradi potlačevanja naravne želje po ugodju, zlasti spolnem užitku. V naši spolno osvobojeni, znanstveno naravnani, skeptični in fatalistični družbi izobilja trpimo zaradi potlačevanja druge naravne želje – želje, da bi našli smisel. Ker smo voljo do smisla sami v sebi potlačili, se nam zdi, da v življenju ni več nikakršne smotrnosti, nikakršnega izziva, nikakršnih obveznosti; zdi se nam, da je popolnoma vseeno, kaj počnemo, življenje nam postaja nevzdržno, sami sebi se zdimo nepomembni kot kuček, ki je zašel pod kolo valjarja. Počutimo se brezupno ujete v okoliščine, na katere ne moremo vplivati. »Obtičali« smo, izgubili smo boj z življenjem. Življenje nam je le še neusmiljen boj za obstanek, pusto, enolično ponavljanje vsakdanjih plehkosti, v nas pa zeva gromozanska praznina. Takšno bivanjsko praznoto občutijo bogati in revni, mladi in stari, uspešni in neuspešni. Po izsledkih logoterapije jo poslovodniki zapolnjujejo z nadurami, študentje pa z drogami. (Str. 68)

Kakor hitro se otresemo avtoritete, kakor hitro se dokopljemo do neodvisnosti in izobilja, že pokaže zobe bivanjska praznina. Že drugič smo jedli z drevesa spoznanja in že v drugo izgubili varno zavetje rajskega vrta. Spet smo sami svoji gospodarji, le da posledica izгона v naši premožni, avtomatizirani družbi ni prekletstvo, da moramo jesti kruh v potu svojega obraza, pač pa da ga jemo duhovno zdolgočaseni. Pa ni posledica naše svobodnosti samo dolgčas. Čutimo se tudi krive, ker vemo, da bi se lahko odločili drugače, občutimo tesnobo, ker nas teži bridko breme svobodnosti. Lahko pa nam svoboda prinese veselje, ker je izbiranje nekaj ustvarjalnega, podeljuje nam smisel, ker se z ustvarjalnostjo rojevajo razlogi za smisel. (Str. 179)

V tem tiči nevarnost: na račun novopridobljene svobodnosti si zdaj sami po mili volji krojimo osebna merila, pa naj so to na lastno kožo pisana pravila v umetnosti ali hipoteze v znanosti, nam lasten jezik, ali pa nam lastna morala, verovanja in pomeni. V brezglavem poganjanju za svobodo si vsak hiti kovati svoja pravila, vsak hoče biti sam svoj mojster. Če se bo ta težnja nadaljevala in bomo vsi postali kovači svojih lastnih vrednot, bo na svetu zavladala babilonska zmešnjava, s svojo raznoliko

»domačo« moralo pa lahko nazadnje sami sebe pogu-

bimo. Božja obljuba Noetu, da ne bo nikoli več

odprl nebesnih zapornic in poslal nad

svet še enega vesoljnega potopa, ne

izključuje možnosti, da bi za-

pornice pogube lahko odprli

sami. Kadar človekova

svoboda ne pozna meja,

človeku nič ne brani,

da ne bi zanikal celo

lastnega obstoja.

(Str. 181)

